

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Nobili Viro A. Dvci.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

gravatum, & tam in temporalibus quam in spiritualibus non modicum imminutum, impendere procurasti, multa fuimus exultatione repleti; solitudinem tuam magnis in Domino laudibus commendantes, quam & ipsius Abbatis nuncius in praesentia dilectorum filiorum P. tituli sanctae Caecliae Presbyteri & G. sanctorum Cosmae & Damiani Diaconi Cardinalium, quos ei concessimus auditores, laudabiliter commendabat; assensu tamen quod idem Abbas contra ordinationem tuam in nullo venerat, aut venire volebat. Nos igitur ratum habentes & firmum quod circa quasi desperatam curationem supradicti monasterij à te laudabiliter statutum esse dignoscitur, praesentium tibi auctoritate mandamus, quatenus constitutionem in eodem monasterio per tuam prudentiam factam irrefragabiliter facias observari, contradictores, sicut expedire videris, ecclesiastica censura compescens. Verum quia praefatum monasterium de negligentia & gravi culpa praesidentis Abbatis ad horribilem diminutionem & inopiam asseritur devolutum, ut omnis occasio scandalorum tollatur de medio, & locus ille recepto peroptato reformationis solatio valeat aliquando respirare, volumus atque mandamus ut si praedictus Abbas, sicut tuis literis intimasti, ordinationem tuam impedit aliquatenus, vel turbavit, praesertim cum manifestè sit de dilapidatione suspectus ac etiam infamatus, eum usque ad perfolutionem debiti à monasterio ipso localiter & ab ipsius administratione amoveas, & in cella quae est Padua, facias in necessitatibus provideri. Quod utique si ipse adimplere fortè contempserit, eum ad id omni contradictione, appellatione, & excusatione cessante, per censuram ecclesiasticam auctoritate nostra compellas. Dextrariis autem, & aliis equis, quos idem Abbas habere dignoscitur, in manibus tuis receptis, & venalitati suppositis, ut de illorum precio pars debiti, prout expedit, perfolvatur. Praeterea noveris ad nostram audientiam pervenisse quod postquam N. monachus praesentium lator ad Romanam Ecclesiam iter arripuit veniendi, praetaxatus Abbas in contemptum apostolicae sedis & nostrum, eum officio beneficiique pro sua voluntate suspendit, & administratio-
ne, quam habebat in cella quae est apud

Ferrariam, eundem sua temeritate privavit. Quod utique grave admodum & molestum ferentes, fraternitati tuae per praesentia scripta mandamus, quatenus, si verum est quod asseritur, officium, & beneficium, necnon & administratio-
nem, quam idem monachus prius noscitur habuisse, illi auctoritate nostra restituas, & facias pacifica possessione gaudere. In expensis etiam moderatis, quas veniendo ad Romanam Ecclesiam fecisse perpenditur, de bonis monasterij eadem facias provideri. Datum Laterani iij. Nonas Februarij.

ILLVSTRI REGI VNGARIAE.

EAm de serenitate regia fiduciam obtinemus, ut quae à nobis postulat, justè posse credamus & honestè compleri. Eapropter carissime in Christo filius tuis precibus annuentes, monasterium illud, quod B. quondam Comes de Bichor aedificare incepit, & morte praeventus consummare non potuit, in locum tutiorem & magis idoneum transferendi, si de assensu dioecesanii Episcopi fieri poterit, liberam tibi concedimus auctoritate apostolica facultatem. Nulli &c.

Epist. 9.
De transferendo monasterio quod B. quondam Comes de Bichor aedificare incepit, ad loca tutiora.

NOBILI VIRO A. DVCI.

Licet universis liberum sit arbitrium in votendo, nec necessitas in votis locum habeat, sed voluntas, usqueadeo tamen solutio necessaria est post votum, ut sine propriae salutis dispendio alicui resilire non liceat ab his quae sponte ac solenniter repromisit. Accepimus siquidem quod cum inclitae recordationis B. quondam Rex Vngariae pater tuus ageret in extremis, & de sua penitus convalescentia desperaret, votum quo voverat Domino Hierosolymitan. provinciam in forti manu & brachio extento, corde rament humili, & humiliato spiritu, visitare, sub interminatione maledictionis paternae commisit tuae fidei exequendum; & tu intellecta pia voluntate parentis, assumpto crucis signaculo, te id impleturum sine dilatione qualibet promisisti. Verum eodem patre tuo sublato de medio, cum Hierosolymitanum inter te accipere simulasses, assumptae peregrinationis oblitus, quam contra inimicos crucis dirigere debueras, in fratrem tuum & regnum

Epist. 10.
De profecutione voti Regis Vngariae patris sui defuncti.

Vngariæ convertisti aciem bellatorum, & multa contra serenitatem regiam malignorum usus consilio commisisti. Nos autem, quos diebus istis ad pontificatus officium, licet immeritos, Dominus evocavit, tam paci regni Vngariæ quam tuæ volentes salutem consulere, nobilitatem tuam rogamus, monemus, & exhortamur in Domino, ac per apostolica tibi scripta præcipiendo mandamus, quatenus postpositis ceteris sollicitudinibus, usque ad festum exaltationis sanctæ crucis proximè venturum, debitum acceptæ crucis exolvens, propositum iter arripas, & humiliter prosequaris; nisi onus tibi à patre injunctum, & à te sponte susceptum, occasione qualibet detrectaris, paterna te reddas successione indignum, & hereditatis emolumento priveris, cujus recusaveris onera supportare. Sciturus ex tunc anathematis te vinculo subiacere, & jure quod tibi, si dictus Rex sine prole decederet, in regno Vngariæ competeat ordine genituræ, privandum, & regnum ipsum ad minorem fratrem tuum appellatione postposita devolvendum. Datum Laterani iv. Kal. Februarij.

HIEROSOLYMITANO PATRIARCHÆ
& suffraganeis ejus.

Epist. II.
De promotione
Domini nostri
Pape, &
negocio terræ
sanctæ.

Rex Regum, & Dominus dominantium, qui prodigia facit in cælo iuratum, & in terra deorsum, omnipotentia suæ jugiter operatur indicia, Ecclesiam suam per varias substitutiones Pontificum mirabiliter innovans, & nova semper prole fecundans; & sic senium ejus sua virtute consumens, ut his qui fideliter in ipsius regimine militaverant, ad æternæ felicitatis bravium evocatis, filios suscitet in parentes, & in novam infantiam rubiginem transferat vetustatis. Inter cetera siquidem incomprehensibilia divinæ dispositionis iudicia & investigabiles vias ejus, magnæ miserationis esse credimus argumentum, quod sic à tædio sollicitudinum & curarum momentaneæ mortis compendio prædecessores pro meritis repensurus absolvit, ut egenum de pulvere suscitatum & pauperem erectum de stercore sedere faciat cum principibus, & solium Petri, quo nihil est inter homines gloriosius, obtinere; ut post vespertinos fletus lætitia matutina succedat, &

Ecclesia super parentis obitu de substitutione filij consoletur; sicut diebus istis de nobis à Domino factum est, & est mirabile in oculis nostris. Sanè felicis memoriæ Celestino patre ac prædecessore nostro VI. Idus Januarij viam universæ carnis ingresso, & in Lateran. basilica honorificè tumulato, tanta fuit inter fratres nostros super Pontificis substitutione concordia, ut eo cœlitus ipsorum desiderii aspirante qui facit utraque unum & concurrentes parietes in se angulari lapide copulavit, omnes universaliter unum saperent, & idem singulariter postularent, nos in Summum Pontificem ipso die depositionis ejusdem prædecessoris nostri unanimiter assumptentes. Nos autem in eo ponentes spem nostram qui beatum Petrum in gubernatione suarum ovium confirmavit, & apostolis repromisit, dicens, *Eccce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi*, ecclesiasticæ sollicitudinis onus, licet insufficientes, assumpsimus, non de nostris meritis, sed divina potius miseratione sperantes, quæ vocat ea quæ non sunt tanquam ea quæ sunt, & perficit laudem ex ore infantium & lactentium. Attendentes igitur quam alto divinitatis consilio Deus Rex noster ante secula salutem in medio terræ dignatus est operari, solvens in ea septem libri signacula, quem nemo potuit aperire, nisi Leo de tribu Juda, vos, qui terram ipsam suscepistis ab eo spiritualiter gubernandam, specialiter per literarum nostrarum primitias duximus visitandos; monentes attentius & exhortantes in Domino, ut flagellum, quo vos & in vobis totam Ecclesiam Dominus visitavit, patienter & humiliter supportantes, id nostris & vestris meritis impuretis, qui peccatorum nostrorum clamoribus indignationem ejus nunquam desistimus provocare. Certos enim nos prophetica reddit auctoritas, quod si ambulassemus in lege Domini, & veram spei nostræ fiduciam posuissemus in eo qui respicit terram, & facit eam tremere, tangit montes & fumigant, unus nostrum mille & duodena millia hostium effugasset. Ut igitur dolor noster & vester in lætitiâ & tristitia in gaudium convertatur, immolemus Domino super aram cordis intentionem, & super altare corporis opera nostra; quæ sua sunt, non quæ nostra, quærentes. Nisi